

נר שמואל

לע"נ ר' שמואל ב"ר יצחק זצ"ל

יום שלישי כ"ג בתשרי תשע"ז

שו"ת סיכום הדף היומי

מ"ל: n101@okmail.co.il פקס: 03-5709307 ניתן לקבל כל יום לתיבת מייל או לפקס.

נזיר - מ"ה

1. זב שטבל ביום השביעי לטהרתו, האם יכול להכנס באותו יום למחנה לוייה?

א. חברי רב נתן בר הושעיא - נאמר לגבי זב בעל ג' ראיות - '...ובא לפני ה' אל פתח אהל מועד ונתנם אל הכהן' ומסדר הפסוק משמע שיכול להכנס רק לאחר שגם העריב שמשו, היינו רק ביום השמיני - משמע שסבר שזב טבול יום נחשב כזב לענין זה. [ולפ"ז אף בעל ב' ראיות יאסר להכנס.]

הקשה עליהם אב"י - הרי אף לגבי נזיר טמא נאמר פסוק דומה, ולגביו ודאי שלא נאמר שיכול להכנס למחנה לוייה רק ביום השמיני, שהרי שערי ניקנור נמצאים במחנה לוייה, ושנינו: טמא מת מותר ליכנס במחנה לוייה, ואפילו המת עצמו, שנאמר: ויקח משה את עצמות יוסף עמו - עמו במחיצתו, במחנה לוייה.

ב. אב"י - זב טבול יום אינו כזב, ולפיכך זב בעל שתי ראיות מותר להכנס בו ביום למחנה לוייה, אמנם זב בעל ג' ראיות אינו יכול להכנס מהטעם שהוא מחוסר כיפורים.

ומה שקראו הפסוק 'אהל מועד', לומר: כשם שאינו נכנס לאהל מועד [מחנה שכינה] כך אינו נכנס למחנה לוייה. המקור שמחוסר כיפורים לא נכנס: 'טמא יהיה' - לרבות טבול יום, 'עוד טומאתו בו' - לרבות מחוסר כפרה.

2. משנה - נזיר בתום ימי תגלחת מביא: חטאת, עולה, ושלמים. מתי מגלח?

א. לר' יהודה - לאחר עשיית השלמים.

ב. לרבי אלעזר - לאחר החטאת, כיון שהחטאת קודמת בכל מקום.

ולכו"ע - אם גלח על אחת משלשתן - יצא.

3. הביא ג' בהמות ולא פירש, מה פסק בזה רשב"ג?

הכבשה, שראויה היא לחטאת תקרב חטאת. הכבש, שראוי הוא לעולה - יקרב עולה. האיל, שראוי הוא לשלמים - תקרב שלמים.

4. מקורו של ר' יהודה - 'וגלח הנזיר פתח אהל מועד' - בשלמים הכתוב מדבר. מדוע אין לפרש את הפסוק כפשוטו שישלח הנזיר בפתח אהל מועד?

א. מסברא - דרך בזיון הוא.

ב. רבי יאשיה - אין צריך לסברא, מהפסוק מוכרח כך, 'לא תעלה במעלות על מזבחי, ק"ו לדרך בזיון.

ג. ר' יצחק - 'ולקח את שער ראש נזרו ונתן על האש וגו' דווקא מי שאינו מחוסר אלא לקיחה ונתינה, יצא זה שהוא מחוסר גם הבאה.

ד. ר' יצחק ללישנא אחרינא - 'ולקח את שער ראש נזרו, מקום שהיה מבשל שם היה מגלח.

5. מה למדו עוד בברייתא מהפסוק 'וגלח הנזיר פתח אהל מועד'?

א. רבי אליעזר - כל זמן שאין פתח אהל מועד פתוח אינו מגלח.

ב. ר"ש שזורי - נזירה אינה מגלחת בפתח אוהל מועד, שמא יתגרו בה פרחי כהונה, והטעם שבסוטה לא חוששים כיון שאינה כוחלת ופוקסת.

6. כשהנזיר מגלח, מתי הדין שצריך לשלח השער תחת הדוד?

א. ת"ק במשנתנו - בתגלחת טהרה - בירושלים, משלח. במדינה לא משלח. בתגלחת טומאה - לא משלח בשום מקום כיון שלא הוזכר בפרשייתה.

ב. ר' מאיר במשנתנו - הכל משלחין תחת הדוד, חוץ מן הטמא שמגלח במדינה שאינו משלח. [ובברייתא מפני ששערו נקבר].

ג. רבי יהודה בברייתא - טהורים - בכל מקום משלחין, טמאים - בכל מקום לא משלחין.

ד. חכמים - הכל לא משלחין, חוץ מן טהור שבמקדש, מפני שרק באופן זה נעשה כמצותו.

7. שנינו בברייתא - נוטל את הרוטב מהדוד שמתבשלים בו השלמים, ונותן על שער ראש נזרו, ומשלח תחת הדוד של שלמים,

ואם שילח תחת הדוד של חטאת או אשם [בנזיר טמא] - יצא. מה המקור לכך?

'אשר תחת זבח השלמים' מזבחו יהא תחתיו, ואת הבשר הרי אסור לשרוף, ובהכרח שמדובר על רוטב. והמילה 'זבח' באה לרבות חטאת ואשם.

"אינו דומה השונה פרקו מאה פעמים לשונה פרקו מאה ואחת" (חגיגה ט)